

Święty Wojciech

PISMO PARAFIALNE

Nr 8(114) • POZNAŃ • Wrzesień 2015 r.

Drodzy Parafianie!

1 września to dzień powrotu dzieci i młodzieży do szkoły... Ten rytm szkolny wpływa zarazem w sposób istotny na budzenie się i budowanie życia parafialnego...

Po wakacyjnym odpoczynku przed naszą wspólnotą otwiera się nowy rok pracy duszpasterskiej. Tradycyjnie będziemy świadkami przygotowania dzieci do I Komunii Świętej oraz młodzieży do sakramentu bierzmowania. Kiedy 20 lat temu katecheza powróciła do szkół, wydawało się, że będzie lekarstwem na wszystkie dolegliwości duszpasterskie Kościoła. Czas jednak pokazał, że najlepszym miejscem prowadzenia dzieci i młodzieży do Pana Boga jest wspólnota parafialna. Charakter tej parafialnej katechezy musi być inny niż szkolnego „chodzenia na religię”. Celem przygotowania dzieci i młodzieży do sakramentów świętych w parafii nie jest bowiem zdobycie jakiegoś zasobu

wiedzy, ale doświadczenie Boga, Jego miłości, przebaczenia i Jego bliskości.

Mam świadomość, że jest to bardzo trudne zadanie. Dlatego tym bardziej potrzeba wielkiej otwartości i pomocy, również środowisk rodzinnych, by ten założony cel został, choć w małej części, osiągnięty. Bez tej współpracy i otwartości niewiele da się zrobić, a to, co uda się, zrobić, szybko wywietrzeje z serca i z głowy...

Stając przed nowymi dla mnie wyzwaniem duszpasterskimi z wielką nadzieją w sercu, ale także z pewnym lękiem przed odpowiedzialnością, jaka na mnie spoczywa. Ufam jednak, że dobry Bóg będzie naszej wspólnoty parafialnej we wszystkim błogosławił.

ks. Trojan Marchwiak

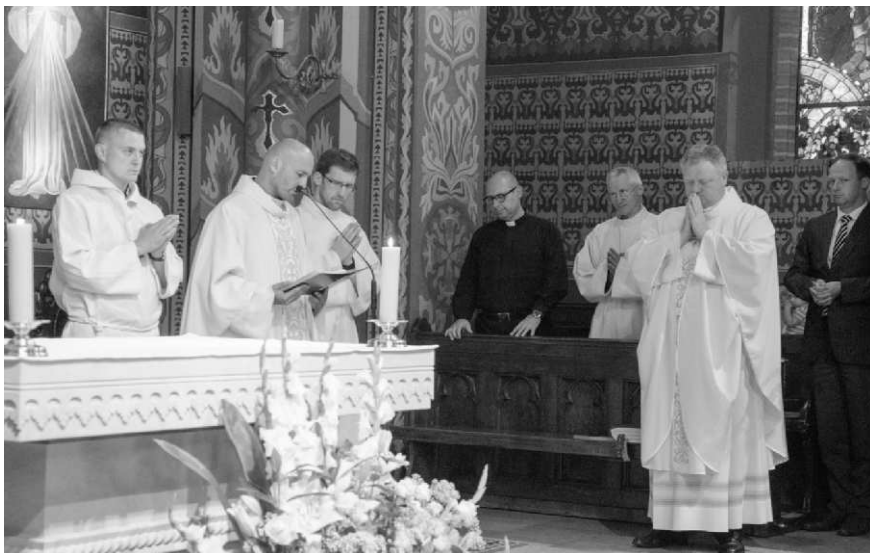
Wprowadzenie nowego Proboszcza

1 lipca 2015 r., podczas wieczornej Mszy Świętej – wśród bardzo licznie zgromadzonych parafian – miało miejsce uroczyste wprowadzenie nowego proboszcza Parafii pw. św. Wojciecha, ks. dra Trojana Marchwiaka. W imieniu Księdza Arcybiskupa uroczystości przewodniczył ks. Mateusz Misiak.

Na wstępie podkreślił on, że uroczystość wprowadzająca ks. Trojana ma nieco odmienny charakter niż podobne święta w innych parafiach. Ksiądz Trojan pracuje bowiem na Wzgórzu św.

grup neokatechumenalnych, a także Bractwa Kurkowego Poznań zał. 1253 r. złożyli ks. Trojanowi życzenia. Przypomniano, że śp. ks. Marek mówił zawsze: „cieszę się, że jesteście”. I my dzisiaj mówimy ks. Trojanowi: „cieszymy się i dziękujemy, że jesteś z nami”.

Ksiądz proboszcz podziękował wszystkim parafianom i gościom za otrzymane życzenia, za bardzo życzliwe przyjęcie, którego już doświadczył podczas posługi w parafii, i prosił o

Wojciecha już dwa lata i zna... swoich parafian. Na zakończenie ks. Misiak życzył nowemu Proboszczowi wielu Bożych łask w byciu pasterzem święto Wojciechowej wspólnoty.

W wygłoszonej homilii ks. T. Marchwiak zaznaczył, że chciałby otwartego Kościoła i otwartych serc, nawiązał do osoby śp. ks. Marka Kaisera – Kapłana Wielkiego Serca, który uważał swój kościół za najpiękniejszy. Po homilii ks. M. Misiak odebrał od nowego proboszcza wyznanie wiary i przysięgę wiernego wypełniania urzędu.

Na zakończenie uroczystej Mszy Świętej przedstawiciele parafii,

modlitwę.

Po zakończonej Mszy Świętej biorący udział w uroczystości byli świadkami niespodzianki, przygotowanej przez członków Bractwa Kurkowego Poznań zał. 1253 r. Na placu przed kościołem stała armata, która została odpalona przez ks. Trojana. Ogromny huk oznajmił mieszkańcom, że Parafia pw. św. Wojciecha ma nowego proboszcza. Był to także czas składania indywidualnych życzeń i upamiętniania „parafialnego święta” na fotografiach.

Krystyna Ludwiczak

**„W Najświętszej Eucharystii zawiera się całe dobro duchowe Kościoła,
to znaczy sam Chrystus, nasza pascha i chleb żywy”.**
(Presbyterorum ordinis, 5)

Drodzy Parafianie! Od numeru wrześniowego naszego pisma parafialnego „Święty Wojciech” będziemy przybliżać osoby świadczące w Parafii św. Wojciecha posługę Nadzwyczajnego Szafarza Komunii Świętej. Jacek Dębowski to jeden z najstarszych stażem szafarzy.

(Bolesław Psuja): Jacku, powiedz coś bliżej o swojej postudze świadectwie Nadzwyczajnego Szafarza...

(Jacek Dębowski): Cieszę się, że śp. ksiądz proboszcz Marek Kaiser zaufał mi i skierował na zajęcia przygotowawcze do podjęcia posługi Nadzwyczajnego Szafarza Komunii Świętej, które ukończyłem z wynikiem pozytywnym. Szafarzem zostałem w roku 1999 r. Od tego czasu, by przedłużyć upoważnienie, musiałem uczestniczyć

oddelegowanym do pełnienia obowiązków moderatora diecezjalnego Ruchu Światło-Życie. Z ruchem tym jestem związany od czasu mojej pierwszej oazy w Krościenku nad Dunajcem.

(B.P.): W którym to było roku?

(J.D.): Bardzo dawno - 38 lat temu. Nie mogę w to uwierzyć. Policz, proszę, sam kiedy to było!

(B.P.): Jesteśmy więc w roku 1977... Jak dalek potoczyło się Twoje życie duchowe?

(J.D.): Na losy mojego życia wpłynął decydująco sługa Boży Ksiądz Franciszek Blachnicki – założyciel Ruchu Światło-Życie, który w 1980 r. zaprosił mnie do diakonii w Ruchu. Ks. Franciszek miał wizję ewangelizacji Polski według planu „Ad Christum redemptorem”. Ową ewangelizację nazwał „wielką”, gdyż chciał dotrzeć z Dobrą Nowiną o Jezusie do każdego Polaka. Pamiętam czas, kiedy w latach 80. ubiegłego wieku (proboszczem był ks. Zygmunt Sterczewski) organizowaliśmy w naszej parafii rekolekcje ewangelizacyjne z prezentacją filmu pt. „Jezus”.

Konsekwencją mojego zaangażowania w diakonię Ruchu były studia na Papieskim Wydziale Teologicznym, które ukończyłem w 1986 r. Pozwoliły mi one przez pewien czas pracować jako katecheta.

(B.P.): Wróćmy jeszcze do Twojej posługi Nadzwyczajnego Szafarza.

(J.D.): Posługa Nadzwyczajnego Szafarza mobilizuje mnie, jako chrześcijanina, do dawania świadectwa chrześcijańskiego życia. Mam jeszcze w pamięci moje pierwsze podejście do tabernakulum i przeżyte wtedy wzruszenie. Uświadamiam sobie coraz bardziej, że mogę trzymać w dłoni Ciało Chrystusa, Chrystusa, o którym św. Jan Chrzciciel mówił, gdy Go zobaczył, : „Oto Baranek Boży”. Dziękuję Panu Bogu, że mi zaufał. Chodziłem do osób chorych, które, tak myślę, są w domu Ojca. Osoba do której teraz chodzę z Najświętszym Sakramentem, cieszy się z każdej mojej wizyty, bo czeka na Pana Jezusa, On pomaga jej przeżywać cierpienia związane z chorobą. Osoba ta wierzy, że Jezus żyje, uzdrawia, czyni cuda i dlatego wspólnie odmawiamy „Modlitwę o cud”.

(B.P.): Jacku, bardzo dziękuję za rozmowę a w imieniu swoim i całego Zespołu Redakcyjnego Pisma parafialnego *Święty Wojciech* życzę: *szczęść Boże*. Niech "Modlitwa o cud", zamieszczona na łamach naszej gazety, znajdzie gorliwych czytelników i wyznawców.

w spotkaniach formacyjnych, dniach skupienia, a co trzy lata - w rekolekcjach, w Zaborówcu. Przedłużenie na kolejny rok posługi odbywa się podczas dni skupienia. Ostatni taki dzień skupienia miał miejsce 6 czerwca br., kiedy to, na Mszy św., celebrowanej przez ks. bpa Damiana Bryła, odnowiliśmy przyrzeczenia związane pełnieniem funkcji Nadzwyczajnego Szafarza Komunii Świętej.

(B.P.): Czy pamiętasz spotkanie z ks. Markiem?

(J.D.): Ks. Marka Kaisera poznałem, gdy był pracownikiem Kurii Arcybiskupiej (wizytatorem katechetycznym),

Najpierw modlitwa, potem wspomnienie w 10. rocznicę śmierci!

16 sierpnia 2005 r., w wieku prawie 90 lat, zmarł tragicznie (zabity podczas wieczornej modlitwy przez chorą umysłowo kobietę) Roger Schutz Marschau, szwajcarski pastor protestancki – brat Roger.

Niewysoki, szczupły, o promiennej twarzy. Jako młody, dwudziestopięcioletni pastor 20 sierpnia 1940 r. dotarł na rowerze do Taizé – maleńkiej miejscowości z romańskim kościołem, mieściny oddalanej o kilka kilometrów od Cluny.

Był to czas wojny, podzielonej i wyniszczonej Francji. Brat Roger już wcześniej uświadamiał sobie, że pokój w Europie zależy od pojednania chrześcijan. Ale wiedział też, że owo pojednanie trzeba budować od siebie. I tak w Taizé zaczął przyjmować wszystkich: najpierw prześladowanych Żydów, potem więźniów niemieckich, a po zakończeniu II wojny światowej – osierocone dzieci... Po wojnie bracia ze wspólnoty w Taizé w dyskretny sposób odwiedzali chrześcijan żyjących pod uciskiem reżimów komunistycznych w środkowej i wschodniej Europie.

Więzi szybko przekroczyły granice wyznaniowe i europejskie. Urzeczywistniona przez braci forma ekumenicznej wspólnoty została z czasem uznana przez Rzym oraz głównych zwierzchników Kościołów i wyznań chrześcijańskich.

Życie brata Rogera i wspólnoty można streścić w trzech słowach: „DLA CHRYSTUSA I EWANGELII”.

(„L'Osservatore Romano”, 2015 nr 5; skróty redakcji)

Zapraszamy do naszego kościoła w każdy czwartek o godz. 20.00 na wspólną modlitwę o pokój i jedność, modlitwę ze śpiewami z Taizé!

Modlitwa o cud

*Panie Jezu, staję przed Tobą taki, jaki jestem.
Przepraszam za moje grzechy, żałuję za nie,
Proszę, przebacz mi.
W Twoje Imię przebaczam wszystkim,
cokolwiek uczynili przeciwko mnie.
Wyrzekam się szatana, złych duchów i ich dzieł.
Oddaję się Tobie, Panie Jezu, całkowicie teraz i na wieki.
Zapraszam Cię do mojego życia, przyjmuję Cię
jako mojego Pana, Boga i Odkupiciela.
Uzdrow mnie, odmień mnie, wzmocnij
na ciele, duszy i umyśle.
Przybądź, Panie Jezu,
osłoń mnie Najdroższą Krwią Twoją
i napełnij swoim Duchem Świętym.
Kocham Cię, Panie Jezu. Dzięki Ci składam.
Pragnę podążać za Tobą każdego dnia w moim życiu.
Amen.*

*Maryjo, Matko moja, Królowo Pokoju,
Święty Peregrynie, patronie chorych na raka,
wszyscy aniołowie i święci, proszę, przyjdźcie mi ku pomocy.*

Odmawiaj tę modlitwę z wiarą, bez względu na to, jak się czujesz. Kiedy dojdiesz do takiego stanu, że będziesz szczerze pojmował każde słowo całym swoim sercem, doznasz duchowej łaski. Doświadczysz obecności Jezusa, a On odmieni całe twoje życie w bardzo szczególny sposób. Przekonasz się.

Papież Benedykt XVI doktorem honoris causa

Papież senior Benedykt XVI został uhonorowany 4 lipca br. tytułem doktora honoris causa dwóch krakowskich uczelni: Akademii Muzycznej i Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II. Uroczystość odbyła się w Castel Gandolfo w obecności profesorów i studentów obu uczelni oraz przyjaciół Benedykta XVI i Jana Pawła II.

Przyznany tytuł jest wyrazem hołdu i wdzięczności dla Ojca Świętego za jego ogromne umiłowanie muzyki kościelnej, za szczególną troskę o jej piękno, a także właściwe miejsce w sprawowaniu liturgii.

Benedykt XVI zrobił wyjątek od przyjętej zasady nieprzyjmowania tytułów i nagród. Podczas całego swojego pontyfikatu nie odebrał żadnego wyróżnienia, a po przejściu na emeryturę niezmiernie rzadko bierze udział w jakichkolwiek uroczystościach. Jednak ta propozycja, jak powiedział, jest wyjątkowa. „Jestem świadomy, że moje niewielkie teksty odnośnie muzyki kościelnej nie zasługują na takie wyróżnienie. Jednak radość, że mogę w ten sposób na nowo stanąć blisko czcigodnej i umiłowanej osoby Świętego Jana Pawła II jest tak wielka, że nie mogę powiedzieć NIE w sprawie tego wyróżnienia. Przyjmuję zatem z wdzięcznością i radością (...)”.

Krystyna Ludwiczak

Jubileusz 50-lecia kapłaństwa ks. kanonika Ryszarda Bogusza

W latach 1971-1973 wikariuszem w naszej parafii był ks. Ryszard Bogusz. Podczas swojej dwuletniej posługi kapłańskiej na Wzgórzu św. Wojciecha szczególnie umiłował młodzież. 24 czerwca br. w naszej świątyni odbyła się Msza Święta, na której ks. kanonik R. Bogusz obchodził jubileusz 50-lecia święceń kapłańskich. Jubilat właśnie w tym miejscu chciał podziękować Panu Bogu za otrzymane łaski, ponieważ była to parafia, w której pracował bezpośrednio przed wyjazdem na misje do Kamerunu. Uroczystej Mszy Świętej koncelebrowanej, na prośbę Jubilata, przewodniczył ks. Jacek Stawik, do niedawna proboszcz Parafii pw. św. Wojciecha.

W homilii ks. Jacek podkreślił, że ludzie, tak jak Jan Chrzciciel rozeznal w Jezusie Zbawiciela, są powołani do głoszenia słowa Bożego tam, gdzie nikt o nim nie słyszał. Przedstawił trudną pracę misjonarzy. Na zakończenie wyraził wdzięczność za ludzi powołanych do pracy misyjnej, oddał szacunek ks. kanonikowi Ryszardowi Boguszowi za pełną poświęcenia pracę misjonarza i modlił się, by Pan Bóg zawsze opiekował się Jubilatem.

Na zakończenie Eucharystii ks. R. Bogusz podziękował za wygłoszone kazanie, parafianom za obecność i... pomodlił się słowami „Zdrowaś Maryjo” w języku bulu, którym mówią mieszkańcy Kamerunu.

Krystyna Ludwiczak

Chrzty

Leon Jan Bugajski, ul. Grochowe Łąki
Helena Kasprówicz, ul. 23 Lutego
Oskar Woźniak, ul. Nowowiejskiego
Olaf Wojciech Markowski, ul. Bóżnicza
Zofia Helena Bąkowska, ul. św. Wojciech
Jan Jarzembowski, ul. 23 Lutego
Michał Stępnik, ul. 23 Lutego

Kalendarium: wrzesień

8 IX Narodzenia Najświętszej Maryi Panny
14 IX Podwyższenia Krzyża Świętego, święto
15 IX NMP Bolesnej, wspomnienie
18 IX św. Stanisława Kostki, patrona Polski, święto
21 IX św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty, święto
29 IX św. św. archaniołów, Michała, Gabriela i Rafała, święto
30 IX św. Hieronima, kapłana, wspomnienie

Śluby

Wojciech Koczewski, Paulina Wiza, ul. Za Cytadłą
Piotr Loba, Natalia Anna Ratajczak, ul. Nowowiejskiego
Łukasz Przybylak, Kamila Elżbieta Bartnik, ul. Kutrzeby
Jan Jakub Wszolek, Dominika Maria Stefańska, ul. Szyperska
Adam Marek Granops, Monika Sokołowska, pl. Wielkopolski
Damian Dominik Bąkowski, Magdalena Agata Robińska,
pl. Wielkopolski

Odeszli do wieczności

Krystyna Irena Szpunar (l. 92), ul. Nowowiejskiego
Rajmund Wojciech Szczawiński (l. 90), al. Wielkopolska
Maria Teresa Kegel (l. 70), ul. Nowowiejskiego
Zofia Anna Biela (l. 93), ul. 23 Lutego
Jadwiga Maria Kościańska (l. 95), ul. Działowa
Zbigniew Jarzembowski, (l. 76), ul. 23 Lutego
Marta Piechowiak (l. 83), pl. Wielkopolski
Mieczysław Buszczak (l. 77), ul. św. Wojciech

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze:

ks. Trojan Marchwiak, proboszcz (tel. 61 852 69 85)
ks. Jerzy Stranz, rezydent
ks. Mieczysław Mikołajczak.

Porządek Mszy św.:

– w niedziele i święta – 8.00, 9.30, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka)
– w święta będące dniami pracy – 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30
– w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Spowiedź św.:

– 15 min przed każdą Mszą św. i w sobotę od godz. 18.00
– w I czwartek miesiąca od godz. 17.00
– w I piątek miesiąca w godz. od 16.00 do 19.30.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.
Biuro parafialne (tel./fax 61 851 90 12): w poniedziałki i piątki, godz. 16.30-17.30; we wtorki i czwartki, godz. 9.00-10.00.
Parafialny Zespół Caritas: I poniedziałek miesiąca, godz. 19.00.
Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.
Spotkania biblijne: II i IV środa miesiąca, godz. 19.00.
Spotkania AA: piątek, godz. 19.00.
Spotkania Al-Anon: środa, godz. 19.00.
Modlitwa o jedność chrześcijan: czwartek, godz. 20.00.
Parafialny Klub Seniora – „Spotkania z dobrym filmem”: II i IV środa miesiąca, godz. 11.30.

Konto parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.
Strona internetowa parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl.
E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl.

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 300 egz.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. 501 529 446, e-mail: swwojciech@archpoznan.org.pl.

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Leszek Helak, Małgorzata Helak, Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Justyna Łopaczyk, ks. Trojan Marchwiak (proboszcz parafii i opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej), Michał Sójka.

Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.

Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.